

НІНА ЛІТВІНКА

Хачу быць шэдэўрам Тваім

Вершы

Літвінка Ніна нарадзілася ў Маладзечне 4 верасня 1990 года. Скончыла Інстытут журналістыкі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Працуе ў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі. Займаецца фатаграфіяй і жывапісам. Піша вершы і прозу. Фіналіст Міжнароднага конкурсу маладых літаратараў «Першацвет». Творы друкаваліся ў зборніку «Мой дзень пачынаецца», альманаху «Terra poetica» і іншых.

На спіне пчалы

Ляпі з мяне,
выдумляй,
аздабляй.
Я гліна.

Квась мяне,
замешвай у дзяжы,
рабі караваі, пампушкі
або круасаны.
Я цеста.

Тонкая,
нібы ўзмах
павекаў.
Пругкая, быццам
кладка ў вадзе.

Я моцная,
як вербалоз.
Пляці з мяне,

упрыгожвай
стужкамі, кветкамі,
нясі ў царкву,
кладзі на гарышчы.
На шчасце.
Буду тваім талісманам.

Перахапі мне
косы
сцяблінамі спелай
травы
і валожкамі сінімі.

Выпі ранкам
расу з мяне —
я гарлачык.

Налі малака,
здабытага на палях
Беларусі. Ці мёду.

Зрабі мяне рознай.
Я хачу быць

шэдэўрам Тваім,
Божа.

І пылам ля ног.

І пылком
на спіне
пчалы.

У мяне да цябе — сад,
у мяне з табою любоў,
і адзенне нам — зарапад,
белы месяц вядзе дамоў.

У мяне з табою — камін
і дубовы надзейны стол.
Гэты стол — ад дзядоў напамін,
а камін — аддае нам цяпло.

У мяне з табою акно,
што глядзіць на палі вакол,
як бы холадна ні было,
не замерзне дашчэнту яно.

У мяне з табою дыван,
ўвесь ва ўзорах усходніх шатроў,
хай лютуе дзесьці буран,
дома ходзіш — цяплее кроў.

У мяне з табою альтанка,
апавітая вінаградом.
Надвячоркам прымае гулянку —
па-старэчы кожнаму рада.

У мяне ёсць гісторый прыпол,
столькі казак — не злічыш ўсяго.
Я за сёння прыдумала дом.
Мы за заўтра збудуем яго.

Дарога да цябе гэта
дажджом заліты Таўэрскі мост
плывуць машыны як лодкі
і лодкі як машыны
вынырваюць
між хваляў

калі не прайсці не праплыць не праехаць
я не ашчаджаю асадкі
на лісты да цябе

шаўковай стужкай віецца
прастора
там пралягаюць твае сляды
дарогі-пункціры
галінамі-стрэлкамі
абазначаюць мапу
занатоўваю яе ў сэрцы
найлепшым сейфе

з'ядаю шакаладку
каб добра запомніць

нашае шанцаванне

месяц як заўсёды
пралівае магнітныя буры
на зямныя залевы

між шалёных дажджоў
святлее раптам неба
ў сырна-жоўтай
поўні
бачныя два сілуэты
закаханых
нас.

Фота з архіва Н. Літвінкі